

Žadatel dle životopisu přesídlil do České republiky v roce 1999, kde se seznámil se svojí tehdejší manželkou, se kterou má dceru, ruskou občanku po rodičích. Manželství bylo rozvedeno, neboť jeho manželka nechtěla žít v České republice. Jeho dcera žije se svojí matkou ve Švýcarsku. V roce 2011 uzavřel manželství s českou občankou, toto manželství, které bylo rozvedeno 15.6. 2015, zůstalo bezdětné. Dle stanoviska odboru azylové a migrační politiky MV měl v České republice dlouhodobý pobyt, resp. dlouhodobé vízum od 5.5. 1999 až do povolení k trvalému pobytu na jejím území ode dne 5.11. 2007. V České republice působil jako podnikatel i zaměstnanec, v současné době působí coby manažér ve spol. s r.o. †

Pokud jde o zákonem stanovené předpoklady pro udělení státního občanství ČR, bylo správním orgánem zjištěno, že žadatel splňuje podmínky uvedené v § 14 odst. 1 a 2 zákona o státním občanství České republiky (dále jen „zákon o občanství“) když má v ČR povolen trvalý pobyt nepřetržitě po dobu delší pěti let a po celou tuto dobu se na jejím území převážně zdržuje.

Žadatel splňuje i podmínku, výslovně uvedenou v § 14 odst. 3 písm.a) zákona o občanství, když bylo výpisem z Rejstříku trestů ČR vyžádaného správním orgánem prokázáno, že nikdy nebyl pravomocně odsouzen jak pro nedbalostní tak i úmyslný trestný čin. K tomu se dodává, podle § 14 odst.3 písm.b) téhož zákona tzv. beztrestnost neprokazuje, když se v ČR legálně zdržuje déle než deset let, přičemž v posledních deseti letech nepobýval v cizině.

Ze strany žadatele je prokázáno i splnění podmínek stanovené v § 14 odst.4 a 5 zákona o občanství, když předložil osvědčení UK v Praze ze dne 24.2. 2014, o úspěšném vykonání zkoušky z českého jazyka a reálií České republiky.

Správní orgán dále prověřil z příslušných dokumentů dodaných žadatelem, že tento prokázal zdroje a výši svých finančních příjmů, čímž splňuje další podmínku, stanovenou v § 14 odst.7 zákona o občanství. Z obsahu dalších dokumentů doložených žadatelem zároveň rozhodující správní orgán ověřil, že žadatel výrazným způsobem nezatěžoval a nezatěžuje státní sociální systém, čímž splňuje rovněž podmínku, uvedenou v § 14 odst. 8 předmětného zákona.

V průběhu správního řízení však vyšlo najevo, že žadatel v letech 2010 až 2011 včetně nehradil povinné zdravotní pojištění, čímž jeho dluh vůči příslušné zdravotní pojišťovně ještě v září roku 2011 činil 11.880 Kč, který umořil najednou dne 27.10. téhož roku. Poté ovšem opět zdravotní pojištění několikrát neuhradil, dluh včetně s tím souvisejícím penále ve výši 3.500,- Kč definitivně uhradil dne 2.1.2012. Žadatel tak nesplňuje podmínku, výslovně uvedenou v § 14 odst.6 zákona o občanství, když porušoval právní předpisy na úseku zdravotního pojištění. Uvedená podmínka by mu mohla být prominuta podle § 15 odst.4 téhož zákona, neboť splacením veškerých dluhů odstranil škodlivý následek, vzniklý státu v důsledku jeho nerespektování příslušného právního předpisu. Přesto se správní orgán rozhodl žadateli danou podmínku neprominout za níže popsáno.

Správní orgán především zdůrazňuje, že podle ust. § 13 zákona o státním občanství České republiky může (nikoliv musí) státní občanství ČR udělit žadateli, který je integrován do české společnosti, a to zejména z hlediska rodinného,

pracovního nebo sociálního, a současně splňuje podmínky stanovené v § 14 předmětného zákona. Žadatel však nemá jakékoliv **rodinné vazby** na české státní občany, **s českou občankou se v krátké době po uzavření manželství rozvedl**, jeho dcera z prvního manželství s ruskou občankou, je stejně jako on a její matka ruská občanka, která však, jak výše uvedeno, žije ve Švýcarsku. Navíc je nezbytné připomenout, že v § 12 předmětného zákona je výslovně uvedeno, že na udělení státního občanství České republiky není právní nárok. Z logiky věci pak vyplývá, že právní nárok tím spíše nemůže být ani na prominutí jakékoliv podmínky ze strany žadatele, byť by dokonce splňoval zákonné předpoklady k jejímu prominutí.

Za všech ve správním řízení zjištěných a výše popsanych skutečností nebylo žadateli státní občanství uděleno a rozhodnuto bylo tak, jak je uvedeno ve výroku tohoto rozhodnutí.

Poučení: Proti tomuto rozhodnutí lze podat do 15 dnů od jeho doručení rozklad ministrovi vnitra, a to podáním učiněným k oddělení státního občanství a matrik Ministerstva vnitra (§ 152 odst. 1 správního řádu).

JUDr. Jana Ferklová
vrchní ministerský rada

